

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De heresi Nouati. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

diligentes animaduersores, & veluti trapezitarum, qui argē-
 tum probant) lubens, equidem approbavi. Deinde pau-
 cis quibusdam de omnibus errorum generibus explicatis,
 adiungit ista. Istum canonem, istudque exemplum à beato
 Papa nostro Heracla cepi. Ille enim eos, qui ab ecclesia
 abscississent (imo vero non ita abscississent, quin ob cor-
 poris presentiam congregationis fidelium viderentur
 esse participes) eos, inquam, cum essent accusati, quod con-
 suetudine cuiusdam eorum, qui alienam & diuersam à fide
 doctrinam tuebantur, multum usi fuissent, ecclesia eie-
 cit: & quamuis verè & ex animo ab erroribus se auerte-
 rent, & in ecclesiam admitti denuò magnopere flagita-
 rent, non usque eo admisit, quoad omnia, quæ à verita-
 tis aduersariis audiuisent, palam apud omnes essent elo-
 cuti. Atque tum in ecclesiam & conuentum recepit, non
 aliud baptismum in illis omnino desiderans: quippe antea
 fuerant ab illo spiritum sanctum affecti. Rursus, ista
 quæstione copiose admodum exagitata, addit hæc. hoc
 tamen didici, quod non episcopi in Affrica solùm istam
 consuetudinem de hæreticis rebaptizandis iam inuexo-
 runt, verum etiam longo tempore antè, episcoporum me-
 moria, qui antegressi sunt, in ecclesiis maxima hominum
 frequentia celebratis, & synodis fratrum tum Iconii, tum Sy-
 nadis, tum aliis multis in locis conuocatis, istud decretum
 fuit: quorum iudicia & sententias condènnare irritaque
 facere non audeo, sicque illos in odiùm & inuidiam cõicere.
 Terminos vt est apud Salomonem ac fines proximi tui
 non commutabis, quos patres tui præstituerunt.

PROV. 22.

De heresi Nouati.

CAP. VII.

Quarta eius epistola de baptismo ad Dionysium Ro-
 mæ tum quidam presbyterii munere donatum, non mul-
 to post tamen, episcopum illius ecclesie factum, per-
 scripta est. Ex qua quam præclarum testimonium ille
 ipse Dionysius Romanus propter incredibilem dicendi
 vim, & virtutem admirabilem, à Dionysio Alexandrino
 consecutus fuerit, satis constare poterit. Post alia
 quædam

quædam

EUSEBII HISTORIAE

quædam de Nouato exposita, ad hunc his ferè verbis describit. Contra Nouatum certè, qui ecclesiam tam misere disciderit, qui fratres quosdam ad impietatem & blasphemiam attraxerit, qui scelestissimam de Deo patre doctrinam inuexerit, qui benignissimum dominum nostrum Iesum Christum, tanquam inclementem & crudellem falso calumniatus fuerit, qui præter hæc omnia sanctum baptismatis lauacrum abrogauerit, qui fidem ac confessionem, quæ baptismum præcedunt, condemnauerit, qui denique ab illis, qui aliquo vitiorum genere se infecerant, spiritum sanctum (quamuis spes esset reliqua illius aut in eorum mentibus permanendi, aut ad eos de nouo redeundi) omnino depulerit fugaueritque, non sine causa graue odium concepimus.

De impio hæreticorum Baptismate.
CAP. VIII.

QVinta item illius de baptismo epistola ad Xystum episcopum Romanum scripta est: in qua cum multa dixerit contra hæreticos, tale quoddam facinus suo tempore gestum exponit. Reuera frater, quoniam eiusmodi quædam causa ad me delata est, in qua, veritus ne per errorem labar, consilium quero, tuamque vehementer exposco sententiam: frater quidam ex nostro conuentu communionisque fidelis iudicatus, ætate admodum prouectus, & priusquam ego eram creatus episcopus, & ut arbitror, antequam beatus Heraclas in episcopatus gradu collocatus fuerat, conuentus communionisque particeps factus, cum forte baptismo eorum qui nuper apud nos baptizarentur, & rogata responsaque audiret, venit ad me lugens, & grauitè suam vicem deplorans, se ad pedes meos abiicit, ex animo confitetur, & sancte deiecit, baptismum, quo erat apud hæreticos tinctus, non huius generis esse, (illud namque plenum esse impietatis, plenumque blasphemie) neque ullam omnino cum isto nostro habere similitudinem: affirmatque animum suum propterea acerbis dolorum stimulis compunctum, & quoniam nefario ac profano, cum verborum, tum factorum